Τα χέρια της Ευανθίας

Vivliaraki

Γιαγιά, για όλα τα κασκόλ, τις κουβέρτες και τις ιστορίες που μας έπλεξες με τα χέρια σου.

Η Ηλέκτρα και ο Νικόλας

Κάθε Κυριακή, η κουζίνα της Ευανθίας μυρίζει κανέλα. Η Ηλέκτρα και ο Νικόλας θέλουν να μάθουν τη συνταγή για τα κουλουράκια της. «Πόσο αλεύρι, γιαγιά;» ρωτάει ο Νικόλας με το τετράδιο ανοιχτό. «Όσο πάρει», γελάει εκείνη. Ζυγαριά δεν έχει ποτέ.

Τότε η Ευανθία βάζει το τετράδιο στην άκρη. Παίρνει τα μικρά χέρια της Ηλέκτρας μέσα στα δικά της. «Νιώσε τη ζύμη. Όταν γίνει απαλή σαν μάγουλο, φτάνει.» Ύστερα γεμίζει τη χούφτα του Νικόλα κανέλα. Κι εκείνος ζυμώνει δίπλα τους.

Το απόγευμα, τα κουλουράκια βγαίνουν ζεστά από τον φούρνο. Η Ηλέκτρα τα πασπαλίζει με κανέλα, ο Νικόλας βάζει τσάι στα φλιτζάνια στην αυλή. Κι ύστερα η Ευανθία ανοίγει τα χέρια της, σε μια αγκαλιά που χωράει όλη την οικογένεια. «Ευχαριστούμε, γιαγιά», ψιθυρίζουν.

Τα χέρια της Ευανθίας

Τέλος

Vivliaraki